

1. Schwaben-Hofnál megállunk
Kávét mellett dumálunk
A patron német bottal jár
A táj az esttel holdba száll

Oda szállnánk mind a ketten
Földi létünk visszaretten
Attól akik itt vagyunk
Önpusztítókként halunk

Marad a hús mentaillat
Vers amit a tenta firtat
Oldalamon fellebegsz
Csillagomként élsz remegsz

2. A japánbirs piros virága
Éhes kis testeden altatja szirmát
Súgja a szél is hogy tavaszod írd át
Egy másfajta létezés világa

Ez már – és még és maradjon kérem
Az elfolyó időben megöszült fejem
Intés neked is meddig még velem
A Személyes Kettő csodáját élem

A japánbirs piros virága
Bibéjét fordítja felém ha alkony
De nem kérhetem hogy várjon s maradjon
A másfajta létezés világa

3. Az égen kéklő tenger
Lomha szürkébe vált

Beúsznak füstszín fellegek
Capri öblébe – zárt

Sorokban indul a zápor
Tiberiusi légiók
A hang belőlem rám szól
Hová lettek a légi jók

A szentek akik voltak
Vagy csak képzeltük őket
Válasz rá a holtak
Hagytak ránk elmenőket

Búcsú nélküli jövőt
Lakatlan égi házat
Néhány izgága fölnövőt
Fokozni reszli lázat

4. A köd elérte már a fákat
Csusszan felém a kerten át
Permete a levendulákat
Izzítja fel s a kerge márt
Lehűti bennem éjszakára
Melyben az álmok híg dagályá
Vár

A köd elérte már az arcom
Mindet mi róla lecsurog
Viszontlátom egy másik arcon
Mely hol vidám hol undok unt
Beleng a Hamlet kósza árnya
Kezében Yorick koponyája

Áz'

5. Bokád körül a lánc
Ívét lejti ha tánc
Válaszúti vagy széki

A csángó is megérti
A csángó is megérti

Hevül a száj s mosoly
Jelzi hogy most bomolj
Színekbe fúl a forгатag
Csillag roppan és forg' a Nap
Csillag roppan és forg' a Nap

Amit e föld még hordoz
Élesre tölt s bolondoz
Rikkant a lélek s perdül
Asszony ölébe enyhül
Asszony ölébe enyhül

Bokád körül a lánc
Ívét lejti ha tánc
Válaszúti vagy széki
A csángó is megérti
A csángó is megérti

6. A Gyorspuszi utca kicsike volt
Nem vala benne színház se bolt
Nem vala benne semmi más
Piros virágu muskátlinász

Légyott és maradj és el ne menj
Nem vala benne semmi szenny
Derengő két test vallomása
Ógörög istenek istennők mása

A Gyorspuszi utca holnapra holt
Nyílik majd benne színház és bolt
Álarc oson és bevigyorog
Oda hol titkos otthonunk volt

Vadad, 2013. június

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Nagy Attila

Látó Szépirodalmi Folyóirat